

РЕШЕНИЕ

№ 1974

гр. София, 10.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Ирина Кюртева

при участието на секретаря Макрина Л Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **14326** по описа за **2019** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно- процесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от С. С. С. срещу решение от 25.07.2019г. по н.а.х.д.№ 2399/2018г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 102-ри състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 18-4332-000004/03.01.2018г., издадено от началника на сектор 03 при отдел „Пътна полиция“ към СДВР, с което на основание чл.179, ал.2 ЗДвП на касационния жалбоподател е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. за извършено нарушение на чл.20, ал.2 от ЗДвП. В жалбата се сочи, че първоинстанционното решение е незаконосъобразно, тъй като в него е прието, че касаторът е неправопособен водач, а всъщност свидетелството му за управление на МПС /СУМПС/ се води на отчет в ОДМВР- В.. Моли решението на СРС и потвърденото с него НП да бъдат отменени.

Касаторът С. С. С. в съд.з., лично, поддържа жалбата.

Ответникът- Отдел „Пътна полиция“-СДВР, редовно призван, не изпраща представител в съд.з..

Прокурорът от СГП дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XI касационен състав, като взе предвид посочените в жалбата касационни основания, заключението на прокурора и установената от първоинстанционния съд фактическа обстановка, направи следните изводи:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и е процесуално допустима. По съществува й и във връзка със сочените в нея касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, за които следи служебно, административният съд взе предвид следното:

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Касационната инстанция на основание чл. 220 от АПК съобразява приетата за доказана и установена от СРС фактическа обстановка:

На 28.09.2017 г. около 00:50 ч. в [населено място] С. С. управлявал МПС- лек автомобил, марка/модел „БМВ 320д“ с рег. [рег.номер на МПС] като се движел по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]. В автомобила пътували още двама души. Улицата била с асфалтова настилка, предназначена за движение на леки автомобили в двете посоки, а пътната настилка била мокра поради атмосферните условия на дъжд. По същото време и място зад автомобила на касатора се движела друга лека кола, поддържаща скорост от 40 км/ч, а МПС на С. С. С. се движело с ок. 68 км/ч. На около 100 м. след кръстовището на [улица]с [улица]се намира кръстовище с ул. „338- ма“, където има лек завой вляво. При навлизане в завоя, задната част на превозното средство на касатора е поднесла, той не успял да овладее автомобила и се ударил в метален стълб на уличното осветление. На мястото на процесното пътнотранспортно произшествие пристигнал полицейски патрул, както и дежурен екип за ПТП на ОПП- СДВР, които изготвили полицейски доклади и били събрани писмени сведения от присъстващите лица. Пътуващите в засегнатия автомобил лица били откарани с линейка. По случая било образувано досъдебно производство. В хода на воденото досъдебно производство били назначени медицински експертизи и авто- техническа експертиза за установяване причините за настъпване на ПТП. Констатирано е, че произшествието и вредоносните резултати от него не биха настъпили, ако водачът се е движел с разрешената за участъка скорост от 50 км/ч., а не с 68км/ч. След получаване на материалите по разследването, СРП преценила, че не са налице данни за извършено престъпление и досъдебното производство било прекратено с постановление на прокурора, като материалите били изпратени на ОПП-СДВР за преценка ангажирането на административно- наказателна отговорност на С. С. С.. След запознаване с преписката от началник сектор към СДВР на отдел „Пътна полиция“ било издадено процесното НП № 18-4332-000004/03.01.2018 г. за нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП, изразяващо се в това, че водачът не е избрал скоростта на движението в съответствие с атмосферните условия, релефа, условията на видимост, интензивност на движение и други обстоятелства, за да спре пред предвидимо препятствие или създадена опасност за движението, поради което същият самокатастрофира в метален стълб. За извършеното нарушение, на осн. чл. 179, ал. 2, предл. 1 от ЗДвП на касатора било наложено административно наказание- „глоба“ в размер на 200 лв. Въз основа на така установената фактическа обстановка първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че жалбоподателят е осъществил състава на нарушението на чл. 20, ал. 2 от

ЗДвП, поради което законосъобразно му е наложено наказание по чл. 179, ал. 2 от ЗДвП.

За да постанови решението си съдът е счел, че фактичката обстановка, описана в НП напълно кореспондира със събраните в хода на съдебното следствие и приобщени по реда на чл. 283 от НПК доказателства. От тях става ясно, а и не се спори по делото, че касаторът е самокатастрофирал като се е блъснал в метален стълб. СРС е приел, че НП е издадено от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия, както и че в хода на административно- наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а при съставянето на АУАН и издаването на процесното НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

Настоящият съдебен състав напълно споделя изводите на въззивната инстанция.

Съгласно чл. 20, ал. 2 от ЗДвП водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението. Именно неизпълнението на задължението да съобрази скоростта си с атмосферните условия и състоянието на пътната настилка обуславя вменената на касатора административно- наказателна отговорност. От доказателствените материали по воденото досъдебно производство, приобщени от съда по надлежния ред, категорично се доказват посочените обстоятелства, което води до обосноваия извод за съставомерност на деянието.

СРС е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при което е извършено. При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Първоинстанционният съд е събрал необходимите и относими доказателства, за чието съществуване са налице данни по делото. В обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя. Съдът счита, че са изяснени всички обстоятелства, представляващи елементи от фактическия състав на административното нарушение.

По отношение наведените в касационната жалба оплаквания, че в НП неправилно е посочено, че жалбоподателят е неправооспособен водач и се води на отчет в ОДМВР-В., съдът намира същите за неотнесими към предмета на настоящото производство. Административно- наказателната отговорност на касатора е ангажирана за нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП като описаната в НП фактичката обстановка напълно кореспондира с визираните в посочената разпоредба предпоставки за съставомерност на деянието. Нарушението е конкретизирано по време, място и извършител, а в хода, както на досъдебното производство, така и на разглеждане на делото пред първоинстанционен съд, категорично се доказва извършването му от обективна и субективна страна. Наличието на техническа грешка в НП не обуславя порок на

същото, тъй като неверните данни нямат отношение към самото деяние и неговата съставомерност. Още повече, данните, предмет на техническата грешка не са предвидени като част от състава на нарушението и като такива не обуславят носенето на административно-наказателна отговорност от лицето. Органът е приложил правилно материалния закон и при налагане на определеното по вид наказание в абсолютен размер- „глоба“ от 200 лв.

Мотивиран така, настоящият състав намира атакуваното решение на СРС за законосъобразно, правилно и обосновано, поради което то следва да бъде оставено в сила.

С оглед горното и на основание чл.221, ал.2 АПК във вр. с чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, Административен съд София-град, XI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №187210/25.07.2019г. по н.а.х.д. № 2399/2018г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 102-ри състав.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.